

دور زدن ممنوع!

احترام به قانون و ترویج آن در جامعه

قانون، تربیتی اتخاذ شده و قواعدی کلی است که به طور اخص یا اعم، بر یک سلسله امور شامل می شود. مردم بی آنکه به سود یا ضرر شخصی توجه کنند، باید از قانون تبعیت کنند و در ترویج آن بکوشند. اگر دانش آموزان ما از قانون و اجرای درست و آثار آن اطلاعی نسبی داشته باشند، به یقین مدرسه، خانه و به دنبال آن جامعه، از مسیر درست خود خارج نخواهد شد.

قانون برای همه

«اجرای قانون زیباست، اما برای دیگران». این جمله را هیچ انسانی با هر سطحی از دانش، نمی پذیرد، اما در رفتار اکثر انسان ها این جمله به صورت عملی تجلی یافته است. محدودی از افراد در اجتماع در کوچک ترین خواسته های خود به دنبال دور زدن قوانین، با استفاده از قوانین خودساخته، هستند. این اتفاق برای بسیاری انسان ها پیش آمده است و گاهی هم از نزدیک آن را مشاهده کرده ایم. وقتی سرمنشأ قانون گریزی را دنبال می کنیم، متوجه می شویم که دلیل آن آموزش ندیدن یا آموزش نامناسب به دانش آموزان در مدرسه و خانواده هاست. الگوهای قانون گریز، اجرای قانون را برای دیگران لازم و برای خود بی اهمیت در نظر

می گیرند. پیامد این بی توجهی، ایجاد تنش در جامعه خواهد بود. در همه ی جوامع دنیا، قوانین خوب و بد وجود دارند، ولی به تجربه دریافته ایم که «قانون بد بهتر از بی قانونی است». اگر در هر جامعه یا هر رده ی سنی، بی قانونی ترویج پیدا کند، به طور قطع امنیت و نظم اجتماعی در آن جامعه پایدار نخواهد ماند. متخصصان تربیت معتقدند باید از سنین پایین فرهنگ احترام به قوانین و الزام اجرای آن را نهادینه کنیم. انسان ها به طور فطری نظم و انضباط اجتماعی و عدالت را دوست دارند. بنابراین باید به گونه ای آموزش داده شوند که خود کودکان، نوجوانان و جوانان مطالبه گر و مشارکت کننده در اجرای صحیح و کامل قانون باشند. در این شرایط، بدون نظارت پلیس و سایر سازمان های امنیتی، همه ی کارها در راستای احترام به قانون و با کمترین حاشیه انجام می پذیرد.

ما باید به فرزندانمان در منزل و دبستان آموزش دهیم طبیعت براساس احترام به قوانین موجودش به حیات خود ادامه می دهد و حیات خود را تنها در راستای خدمت رسانی به دیگران می بیند. باید بدانیم ما هم مشمول این قانون می شویم و باید به این قانون طبیعت احترام بگذاریم. یادمان نرود در طبیعت هیچ چیز برای خود زندگی نمی کند. همه قانون مشترکی دارند یعنی به صورت ساختارمند و نقش گذار و در مسیر غایت حیات و کمک به یکدیگر زندگی می کنند. به دانش آموزان خود بگوییم، رودخانه ها آب خود را خودشان مصرف نمی کنند، درختان میوه ی خود را

نهایت به ایجاد ضرر و شکست برای کل جامعه‌ی انسانی منجر خواهد شد. دانش‌آموزان را می‌توان با کارهای ساده مانند احترام به صف ایجاد شده در جلوی بوفه‌ی دبستان، اجرای قوانین خرید کالا در مدرسه، و احترام به زمان شرکت در صبحگاه متوجه اهمیت قانون کرد. لازم به ذکر است، رفتار خانواده، آموزگار و احترام آن‌ها به قوانین نیز بر قانون‌مدار شدن دانش‌آموزان تأثیر بسزایی دارد.

در واقع، در جامعه‌ای که آموزگاران و اولیای دانش‌آموزان در زمان معین در جلسات یا کلاس خود شرکت نمی‌کنند و تأخیر دارند، و به قانون و وقت احترام نمی‌گذارند، نمی‌توان دانش‌آموزی تربیت کرد که به قانون مربوط به زمان آغاز کلاس احترام بگذارد. اگر قصد داریم در جامعه‌ی آینده‌ی جوانانی قانون‌مدار و مطالبه‌گر قانون داشته باشیم، باید از همین امروز خودمان به قانون احترام بگذاریم و مطالبه‌گر اجرای قانون باشیم.

قوانین را از دیدگاه خود به خوب و بد تقسیم نکنیم و به همه‌ی قوانین، به خاطر قانون بودن آن‌ها، احترام بگذاریم و اجرایشان کنیم.

منابع

۱. صحیفه‌ی امام خمینی (ره)
۲. مقاله‌ی حقوق شهروندی از نگاه امام خمینی (ره). سید محمد موسوی بجنوردی و محمد موسوی بجنوردی و محمد مهریزی ثانی. پژوهشکده‌ی امام خمینی (ره) و انقلاب اسلامی. ۱۳۹۲.

نمی‌خورند، خورشید گرمای خود را استفاده نمی‌کند. گل عطرش را برای خود گسترش نمی‌دهد. اگر به این مثال‌ها دقت شود و در زندگی خود قوانین را رعایت کنیم، اگر برای آرامش و آسایش یکدیگر به قوانین احترام بگذاریم و اگر مطالبه‌گر قانون باشیم، می‌توانیم زندگی بهتری را برای خود و فرزندان عزیزمان ایجاد کنیم.

هدف از قانون‌گذاری

مهم‌ترین هدف قوانین بشری، ایجاد فضای امن و آرام برای شهروندان است. انسان امروزی به خوبی می‌داند مهم‌ترین موهبتی که در پرتو رعایت قانون نصیب انسان می‌شود، امنیت، رفاه و آسایش، احقاق حقوق و عدالت و جلوگیری از ظلم است. امروزه موضوع امنیت را نوعی نعمت اجتماعی می‌دانند؛ به گونه‌ای که امنیت نعمتی است که تمام حکومت‌ها برای تحقق آن تلاش می‌کنند. جوامعی پیشرفته محسوب می‌شوند که بتوانند فضای امن‌تری را برای شهروندان خود فراهم کنند. هر شهروند، حتی اگر بخواهد مؤمن و مسلمان خوبی باشد، باید در زندگی اجتماعی خود احساس امنیت کند. در اقتصاد و معیشت ایمن باشد. نگران و مضطرب نباشند. باید ظلم و اجحاف از جامعه دور، و عدل و احسان در آن جایگزین شود.

در مدرسه و خانه باید از فرزندان خود بخواهیم مطالبه‌گر اجرای قانون باشند و این را درک کنند که اجرا نکردن قانون در